

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0767
Dok.: RAJ41010

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 26 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 26 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124).

”Hvordan har ministeren tænkt den udvidede mulighed til telefonaflytninger anvendt med henvisning til, at de nuværende muligheder for aflytning på person vedrører straffelovens kapitel 12 og 13 og tjener til at forhindre/forebygge kriminalitet? Er hovedsigtet med lovforslaget at forebygge kriminalitet frem for at samle beviser og efterforske kriminalitet?”

Svar:

De gældende regler om muligheden for at afsige retskendelser om aflytning ”på personen” i sager vedrørende overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme mv.) blev gennemført som led i regeringens samlede anti-terrorpakke fra 2006, som bl.a. indeholdt en række initiativer med henblik på at forbedre politiets muligheder for at forebygge, efterforske og bekæmpe terrorhandlinger.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er formålet med lovforslaget at forenkle fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv. i en række sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv., og lovforslaget indebærer ingen ændringer i retsplejelovens betingelser for, hvornår der kan foretages telefonaflytning mv. Telefonaflytningen mv. skal således som hidtil være af afgørende betydning for efterforskningen af visse nærmere angivne alvorlige forbrydelser. Politiets efterforskning i form af telefonaflytning mv. kan både rette sig mod opklaring af allerede begåede forbrydelser og mod opklaring og forebyggelse af forbrydelser, som er ved at blive begået. Dette gælder både efter de gældende regler og efter lovforslaget også i sager med mulighed for aflytning ”på personen”.